

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/168/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213009
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412213009.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudkýň JUDr. Danice Kočíčkovej a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zast. spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti žalovanému: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu zo dňa 03. 12. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/114/2012-150 zo dňa 26. 03. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu žalobcu, a žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu, podal na Okresný súd Žiar nad Hronom, dňa 27.09.2012 viac ako 600 formulárových žalôb, v ktorých sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu okresného súdu v exekučných konaniach. Podľa tvrdenia žalobcu, exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu vo veci, rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, po 190 dňoch od podania návrhu. Nesprávny úradný postup bol charakterizovaný nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Pretože žalobca podal na Okresný súd v Žiari nad Hronom v ten istý deň aj žalobu vo veci 4C/86/2012, ktorá sa týkala toho istého exekučného konania, súd konanie zastavil a na základe odvolania, Krajský súd svojim rozhodnutím zo 17.09.2013 zrušil uznesenie, a vec vrátil na nové dokazovanie. Podľa názoru Krajského súdu, v tejto veci sa žalobca domáha zaplatenia náhrady majetkovej škody v sume 3.566,08 eur, ktorá podľa žaloby predstavuje „náhradu istiny z príslušenstvom“, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní, vedenom proti dlžníkov zo záväzkového zmluvného vzťahu založenou zmluvou o úvere, tiež si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v sume 713,22 eur (20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou) spôsobenú podľa žalobcu v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Žalobca v žalobe uviedol, že exekučný súd tým, že svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobcom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej vyššie označenej zmluvy o úvere. V konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4C/86/2012, si žalobca uplatnil majetkovú škodu predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených

z jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne plynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Z pripojeného spisu 4C/86/2012 má súd za dokázané, že v tejto veci súd právoplatne rozhodol, svojim rozsudkom zo dňa 10. júna 2013, ktorý bol potvrdený dňa 27.03.2014.

Vzhľadom na záväzný názor Krajského súdu, sa preto súd zaoberal v tomto konaní otázkou legitímneho postupu exekučného súdu v prípade, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Po podaní žaloby na súd, vzhľadom na vznesenú námietku žalobcu o vylúčení sudcov Okresného súdu v Žiari nad Hronom z prejednávania a rozhodnutia veci, vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom, súd predložil spis spolu s pripojeným exekučným konaním a s vlastným vyjadrením, Krajskému súdu v Banskej Bystrici na rozhodnutie. Krajský súd v Banskej Bystrici mal možnosť oboznámiť sa s návrhom žalobcu, s exekučným spisom. O návrhu žalobcu rozhodol svojimi rozhodnutiami v jednotlivých veciach a jednotlivých sudcov Okresného súdu v Žiari nad Hronom, buď vylúčil alebo nevylúčil v konkrétnych veciach. Týmito rozhodnutiami je Okresný súd v Žiari nad Hronom viazaný.

Okresný súd v Žiari nad Hronom vo veci vytyčil pojednávanie na deň 04.11.2013, žalobca navrhoval konanie prerušiť, a to vzhľadom na podanú ústavnú sťažnosť. Okresný súd v Žiari nad Hronom svojim rozhodnutím zo dňa 4. novembra 2013 návrh na prerušenie konania zamietol a Krajský súd v Banskej Bystrici svojim rozhodnutím z 19. augusta 2014 uznesenie Okresného súdu potvrdil.

Na nové vytyčené pojednávanie, na deň 24.11.2014, sa žalobca, právny zástupca žalobcu ospravedlnili, žalovaná strana sa nedostavila, a preto súd vo veci konal, keď účastníci zostali vo veci nečinní (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Z pripojeného exekučného spisu nie je sporné, že žalobca sa obrátil na súdneho exekútora s návrhom na vykonanie exekúcie. Exekučnému konaniu EX 13615/2010 zodpovedá konanie vedené na Okresnom súde v Žiari nad Hronom 13Er/1130/2010. Z obsahu spisu je zrejmé, že návrh bol podaný na Okresný súd v Žiari nad Hronom dňa 26.11.2010 a Okresný súd v Žiari nad Hronom rozhodol dňa 01.02.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Súd sa preto zaoberal otázkou, či bolo v právomoci exekučného súdu preskúmať rozhodcovský rozsudok, ktorý bol podkladom pre výkon rozhodnutia. V tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že zmluva o Európskej únii, aj keď bola uzatvorená vo forme medzinárodnej dohody, predstavuje ústavnú chartu únie založenú na právnom štáte. Únia zachováva nový právny poriadok, v prospech ktorého štáty obmedzili svoje zvrchované práva, ktorý bol zavedený zmluvami spoločenstva, a ktorý sa vzťahuje nielen na členské štáty, ale aj na ich občanov. Základnými črtami uvedeného právneho poriadku spoločenstva sú najmä jeho uprednostnenie pred právnymi poriadkami členských štátov a priama účinnosť celého súboru právnych predpisov. Okrem toho rešpektovanie pridelených právomocí, ako boli definované v zmluvách a autonómie právneho poriadku spoločenstva, zabezpečuje výlučne Súdny dvor, podľa článku 19 Zmluvy o EÚ a článku 344 ZFEÚ. V dôsledku toho sú rozsudky súdu záväzné a sú súčasťou akvís, ktoré členské štáty musia na základe článku 4 ods. 3 druhej vety zmluvy o EÚ dodržiavať. Slovenské súdy by teda mali uplatňovať judikatúru Súdného dvora Európskej únie. Súdny dvor, konkrétne v bode 50 uznesenie zo dňa 16. novembra 2010 vo veci C/76/10 Pohotovosť, zopakoval svoju judikatúru, podľa ktorej sa článok 6 Smernice 93/13/EHS, musí považovať za ustanovenie rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho systému, majú právnu silu noriem verejného poriadku. V situácii, keď vnútroštátny súd rozhoduje o návrhu na nútený výkon rozhodcovského rozhodnutia, musí aj bez návrhu zastaviť výkon tohto rozhodcovského rozhodnutia, ak toto ukladá dotknutej strane povinnosť plnenia, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené, alebo odporuje dobrým mravom. Tento súd je takisto povinný, pokiaľ má na tento účel k dispozícii nevyhnuté informácie o právnom a skutkovom stave, aj bez návrhu posúdiť v rámci exekučného konania, či sa sankcie obsiahnuté v zmluve o úvere, uzavretej medzi poskytovateľom úveru a spotrebiteľom, nemá nekalú povahu. Táto povinnosť je založená uvedenými ustanoveniami ex off. Pretože okresný súd v danej veci takto postupoval, v zmysle uvedeného, bola daná jeho právomoc na postupe ex off, pri preskúmaní rozhodcovského rozsudku.

Námietka žalovanej strany, že žaloba nemá náležitosti návrhu na začatie konania, nie je dôvodná, pretože nesprávne uvedené čísla exekučných konaní, nemajú žiadny vplyv na to, že návrh má všetky

náležitosti uvedené v § 79 ods. 1 a § 42 ods. 3 O. s. p. Rovnako nie je dôvodná námietka žalovanej strany o premlčaní nároku vzhľadom na to, že vo veci bolo rozhodnuté 02.01.2011 a žaloba bola podaná na súd 27.09.2012. Nie je dôvodná ani námietka žalovanej strany ohľadom predčasne uplatneného nároku na súd. Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 154 ods. 1 O. s. p.). Nie je sporné, že žalobca podal u žalovanej strany žiadosť o predbežné prejednanie nároku, dňa 23.04.2012. Žalovaná strana, ako príslušný orgán, neuspokojil nárok na náhradu škody alebo jeho časť žalobcu do šiestich mesiacov, odo dňa prijatia žiadosti (§ 16 ods. 1 Zákona číslo 514/2003 Zbierky zákonov), a preto v čase rozhodovania súdu, dňa 24.11.2014, boli splnené podmienky pre rozhodnutie vo veci samej.

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup, sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb (§ 9 ods. 1 Zákona číslo 514/2003 Zbierky zákonov o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení noviel).

Ako je uvedené vyššie, Okresný súd v Žiari nad Hronom v uvedenej exekučnej veci, postupoval v súlade s právom, a preto v tomto prípade, nie je daný zákonný dôvod pre zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Súd má za dokázané, že žaloba žalobcu je nedôvodná, a preto ju v plnom rozsahu zamietol.

Žalovaná strana bola vo veci úspešná. Mala by právo aj na náhradu trov konania, tieto si neuplatňovala, a preto súd rozhodol, že žiaden z účastníkov, nemá právo na náhradu trov konania.“

Proti rozsudku odvolanie podal žalobca. Vytykal súdu procesné chyby a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec tomuto vrátil na opätovné prejednanie. Z odvolania žalobcu vyplýva, že tento cielene nenapáda skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, namieta však procesné pochybenia, ktoré majú spočívať v prvom rade v tom, že súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, že súd neuskutočnil ústne pojednávanie a ďalej vytyka skutočnosti, ktoré sa predmetného rozsudku okresného súdu vôbec netýkajú. Z uvedeného je zrejmé, že ide o formulárovo podané odvolanie bez ozajstnej snahy splniť si svoju povinnosť účastníka v kontradiktórnom spore prispieť k urýchlenému a zákonnému a spravodlivému rozhodnutiu vo veci.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Z odvolania žalobcu vyplýva, že tento nenapáda správnosť konkrétnych záverov okresného súdu a nepredkladá konkrétne argumenty, ktoré by okrem zrozumiteľného odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyžadovali ďalší rozbor.

Okresný súd tak isto jasne a zrozumiteľne odôvodnil aj svoj procesný postup. Odvolací súd nepovažuje ani v tomto smere za zmysuplné opakovať jasné, zrozumiteľné a argumentačne správne dôvody okresného súdu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.